

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An, & cui vestes, & alia, cum quibus defuncti humati sunt, furtô
sublata, restituenda sint, & quæ pœna ejusmodi furibus jure Statuta?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

mæ, quam apud homines iuste possident. Et ratio ulterior à priori est; quia etiam damnatus non sit iam ordinatus ad eundem finem supernaturalem, manet adhuc tamen proximus noster quoad naturam humanam. Unde

Ad rationem dubitandi supra insinuatam R. hominem mortuum, quamvis iam non sit homo, retinere tamen eandem voluntatem in anima adhuc superstiti, in qua residet dominium morale, & jus ad famam, quod proin læditur per detractionem. Et hinc homini merè possibili ideò non sit injuria, quia per nihil sui est; uti nec homini futuro quò tali, quia illius anima nondum existit, quæ capax sit juris, quod lædatur.

73 Ad 2. Q. 1. membrum cui facienda sit famæ restitutio? R. in foro conscientie, non hæredibus aut consanguineis, sed ipsi defuncto restitutionem famæ faciendam esse, nisi etiam in eos redundaret; nam si cum defuncti fama, læsa etiam esset fama filiorum, aliorumve conjunctorum, tunc utique & ipsis restitutio deberetur, non quidem famæ defuncti, sed famæ ipsorum unà cum defuncti fama injustè læsæ. Ratio est tum quia restitutio facienda est illi, qui damnus injustè patitur: Tum quia bonum famæ, & honoris non est transferibile ad hæredes, neque hi hæreditario quodam jure ad ea

bona jus habent; atque adeò restitutio pro infamia, quatenus defuncto est injustè illata in foro conscientie non ipsis consanguineis debetur, sed ipsi defuncto, quamdiu infamia perseverat. Pro foro tamen externo, quando injuria quoad honorem, & famam facta fuit defuncto post illius mortem, ad hæredes, & consanguineos pertinet, intentare pro ea injuria actionem, eamque prosequi, ut notat citt. Molin. D. 38. & 45, uti etiam pro casu, quo defunctus actionem injuriarum intentaverat pro fama sibi læsa, & lite contestata è vivis excessit. Idque Jure Civili meritò sancitum est, ut ea injuria, atque infamia defuncto illata non maneret impuncta, essetque, qui in hac vita partes defuncti ea in re ageret.

Porro defuncto fama restitui potest, retractando, & revocando quod falsò de illo dixeras, vel laudando defunctum in aliis ejus bonis, ut hac via tantum famæ, seu bonæ æstimationis illi accrescat, quantum illi detraxeras: vel si crimen verum sed occultum sit, dicendo, te malè dixisse, errasse, injuriam illi fecisse, aliòve utendo modo ex alibi insinuat; Melius tamen hinc videtur, ut censent Molin. Rebell. Bonac. & alii; si restitutio defuncto fiat potius per exhibitionem suffragiorum & bonorum spiritualium, quàm alia ratione; quia hæc magis

magis proficua, & accepta illi erit, quam alia satisfactio.

75 Ad 2. Q. R. furantes vestes, aut alia, cum quibus defunctus humatus est, teneri utique non solum ad restitutionem ablatorum, sed etiam ad compensandū damnum, si quod, ut eas furarentur, illatum fuit, idque non solum in foro conscientiae, sed ad id in foro quoque externo cogendos, & puniendos esse, *l. Prator ait, §. adversus ff. de sepultur.* Juxta quam hujusmodi fures, si id armati more grassatorum efficiant, morte plectuntur; si verò sine armis, ad metalla damnantur.

Qui verò corpora defunctorum, seu eorum ossa in contemptum de sepulchro extrahunt, proiiciunt, aut aliter inhonorant, si humiliores sint, morte plectuntur; honestiores verò ad metalla damnantur, vel relegantur, pro majore, vel minore delicti, & injuriæ illatæ gravitate: Ob injuriam autem defuncto illatam, si vel quoad corpus illius, vel quovis alio modo ita ad contemptum, & infamiam illius pertingat, ad hæredes defuncti pertinet, intentare actionem injuriarum. *l. 1. §. etsi fortè, ff. de injur. eò,* quòd unum cum defuncto, in cujus bonis succedant, reputentur.

76 Porro cui sic ablatorum restitutio facienda sit, an ipsi defuncto

per suffragia, an hæredibus, aut ecclesiæ? ex eo pendet, ad quem hujusmodi vestes & alia, cum quibus defuncti humati sunt, pertinere censenda sint. Qua in re videtur, eas res ad illam Ecclesiam spectare, eidemque acquiri, in qua de jure defunctus sepeliendus est, ut cum aliis censet Bonac. *D. 3. q. 21. p. 4.* quia sunt veluti sequela cadaveris, & accessorium, quod sequitur suum principale, scilicet cadaver, quod ad Ecclesiam pertinet: Unde si defunctus in aliena Ecclesia sepultus fuit, in qua non erat sepeliendus, cadaver, seu ossa restituenda sunt cum omnibus oblationibus illi Ecclesiæ, in qua de jure defunctus sepeliendus erat, nisi amicabilem conventio fiat, ut colligitur *ex cap. ex parte, & cap. in nostra de sepulcr.* & tenent communiter DD. cum Sylvest. *V. sepultura, n. 11. vers. secundum.* & ratio est, quia nihil retineri potest invito eo, cui debetur. Cæterum regulariter loquendo quilibet sepeliendus est in sua Parochiali Ecclesia, nisi sepulturam alibi elegerit, aut nisi aliud ferat locorum consuetudo, *cap. is qui, cap. cum quis, & cap. licet, de sepulcr. in 6.* nam jus sepeliendi communi lege competit Ecclesiæ Parochiali, in qua recipiuntur sacramenta.

Quod si sit Viator, sepelitur in Cathedrali, aut Parochia, in qua decedit, & quidem si pauper sit, gratis sepeliendus est à Parocho, juxta

juxta declarationem s. Cardinal. Congreg. apud Jul. Latorium l. *vauiar. tit. 2. c. 11. & 16.*

77 Ad 3. Q. R. cum Laym. Bonac. Becam. & aliis, in iis locis, in quibus Catholici cum A catholicis permixti vjvunt, usu receptum esse, ut Catholici ad sepulturam comitentur cadaver sui cognati, & amici hæretici. Tum quia id obsequii præstant causa necessitudinis & cognationis; tum quia talis cooperatio ad sepulturam valde remota est, & materialis, & idcirco ejusmodi comitantes non veniunt nomine sepelientium, ut docet Gloss. in *Clement. 1. verb. sepelire*, cum Na-

var. cap. 27. & l. 5. Consil. 12. de hæret. Tum quia talis comitatus cognationis, & necessitudinis causa præstitus, potius ad communicationem politicam, quàm ad spirituales spectat. Imò teste Laym. l. 1. tit. 5. p. 2. c. 4. in quibusdam Germaniæ locis, ubi Catholici cum A catholicis permixti vivunt, ex diuturna consuetudine sepeliuntur A catholicis à suis Ministris in locis sacris, quæ tamen consuetudo, si posset, utique tollenda esset, & curandum, ut Catholici sacrum sepulturæ locum ab A catholicis separatum haberent, ut notat. citt. Laym.

